

PANTUMURI ENGLEZE

Nick Laird

Frumusețea (pantum „sfâșiat”)

Nu ,nu-i ușor să trecem în revistă
Păcatele ce nu pot fi niciodată iertate:
Frumusețea cu rănile ei face parte din listă;
În sufletul celor ce-o caută viscolul bate.

Păcatele ce nu pot fi niciodată iertate
Sunt ca și frumusețea prilej de durere;
În sufletul celor ce-o caută viscolul bate;
Dincolo de cuvinte începe enorma tăcere.

Sunt ca și frumusețea prilej de durere
Cuvintele ce se cer și se vor condamna;
Dincolo de ele începe enorma tăcere ,
Îndeosebi când sunt mecanic repetate.

Cuvintele ce se cer și se vor condamna
Sunt conștiente de toate tristețile lor,
Îndeosebi când sunt mecanic repetate
Și nu se pot înscrie perfecte în decor.

Sunt conștiente de toate tristețile lor
Ca și frumusețea ce numai prin jertfe există
Și nu se pot înscrie perfecte în decor...
O ,nu-i ușor să trecem păcatele-n revistă!

Oscar Hammerstein

Enorm în preajma-i totul o să-mi placă

Enorm în preajma-i totul o să-mi placă.
Farmecul lui și-l are cu prinos orice loc.
Atmosfera aceasta a-nceput să m-atragă
Ca un surâs matinal purtător de noroc.

Farmecul lui și-l are cu prinos orice loc.
Tandrețea și căldura stau veșnic împreună,
Ca un surâs matinal purtător de noroc,
Ca atunci când ajungi într-un port pe furtună.

Tandrețea și căldura stau veșnic împreună.
Sufletul și brațele lumea ți le deschide ușor,
Ca atunci când ajungi într-un port pe furtună
Și-i fără preț frumoasa primire a tuturor.

Sufletul și brațele lumea ți le deschide ușor.
Acolo este pura și marea mea iubire
Și-i fără preț frumoasa primire-a tuturor
Pe buze unul poartă un zâmbet cald de mire.

Acolo este pura și marea mea iubire.
Dau ghes chemării sorții în vreme ce-o provoc;
Pe buze unul poartă un zâmbet cald de mire:
De bucuria noastră livezi întregi se coc.

Dau ghes chemării sorții în vreme ce-o provoc.
Nu e pe lume altul în stare să-l întrecă.
De bucuria noastră livezi întregi se coc:
Enorm în preajma-i totul o să-mi placă!

Din repertoriul formației

Rush: The Larger Bowl

Pantum

Se zice că-ntre oameni e multă-asemănare.
De ce diferă lumea prin șanse și destin?
Unii pe frunte poartă halo de disperare,
În libertate alții trăiesc tot mai puțin.

De ce diferă lumea prin șanse și destin?
Unii suportă-o boală ,alții blesteme grele.
În libertate alții trăiesc tot mai puțin.
Alții-s convinși că veșnic nu vor scăpa de rele.

Unii suportă-o boală ,alții blesteme grele.
Unii obțin succese sau fiii spaimei sunt.
Alții-s convinși că veșnic nu vor scăpa de rele
Și ,fataliști ,acceptă durerea pe pământ.

Unii obțin succese sau fiii spaimei sunt .
Ei cred că-s multe lucruri ce nu pot fi schimbate
Și ,fataliști , acceptă durerea pe pământ
Fiindcă tronează-n lume eterna nedreptate.

Ei cred că-s multe lucruri ce nu pot fi schimbate
Din rațiuni oculte și-n veci de veci neclare
Fiindcă tronează-n lume eterna nedreptate...
Se zice că-ntre oameni e multă asemănare.

Shirley Geok –Lin Lim**Pantum pentru femeile chineze**

Când un copil se naște cu două guri nu-i bun.
Cu orice clipă-n preajma-i e golul tot mai mare.
Aș vrea ecoul foamei în taină să-l adun.
Că omul meu se simte în plus nu-i de mirare.

Cu orice clipă-n preajma-i e golul tot mai mare.
O crăpătură-ngustă se-ntinde pe tavan.
Că omul meu se simte în plus nu-i de mirare.
În fum el sapă bolul dragonului ,avan.

O crăpătură-ngustă se-ntinde pe tavan.
Măicuța, gârbovită, tușește lângă foc.
În fum el sapă bolul dragonului, avan.
De zeci de zile strângem cenușa într-un loc.

Măicuța, gârbovită, tușește lângă foc.
Copilul meu scâncește ca flautul țivlit.
De zeci de zile strângem cenușa la un loc.
Știm cum va fi prilejul ce se va fi ivit.

Copilul meu scâncește ca flautul țivlit.
Cu două guri se roagă măicuța fără vlagă.
Știm cum va fi prilejul ce se va fi ivit.
Lutul săpat nu cere cuiva să-l înțeleagă.

Cu două guri se roagă măicuța fără vlagă.
Nu va tăia cocoșul, nici sânge n-o servi.
Lutul săpat nu-i cere cuiva să-l înțeleagă.
Din lut și lemn oricare femeie pare-a fi.

Nu va tăia cocoșul, nici sânge n-o servi.
Mi se încruntă soțul și veșnic e grăbit.
Din lut și lemn oricare femeie pare-a fi.
Laptele udă patul. Mă întristez cumplit.

Mi se încruntă soțul și veșnic e grăbit.
Curăță fata, spal-o de șperlă și de scrum.
Laptele udă patul. Mă întristez cumplit.
Când un copil se naște cu două guri nu-i bun!

Carolyn Kiser**Pantum**

Pentru Maxime Kumin

De unde oare-aceste copile minunate,
Noi nu eram așa la vârsta lor,
Noi ce părem cu mult mai în etate,
Aspectul li-i profund seducător.

Noi nu eram așa la vârsta lor.
Ele se plâng că timpul trece-n goană.

Aspectul li-i profund seducător
Și ne admiră latura spontană.

Ele se plâng că timpul trece-n goană.
Sunt întristate că nu strălucesc
Și ne admiră latura spontană
Și-ntreg elanul nostru tineresc.

Sunt întristate că nu strălucesc.
Vor înțelege cât de trecător e
Întreg elanul nostru tineresc
Pe care într-o zi o să-l ignore.

Vor înțelege cât de trecător e
Acest răsfăț în care ne pitim
Pe care într-o zi o să-l ignore
Și-n care noi copile ne simțim?

Acest răsfăț în care ne pitim
Precum în rouă floarea trecătoare
Și-n care noi copile ne simțim
E fuga de uitarea viitoare.

Precum în rouă floarea trecătoare
Fiicele noastre în grădini zâmbesc:
E fuga de uitarea viitoare;
Știm noi cu-adevărat ce-și povestesc?

Fiicele noastre în grădini zâmbesc,
Nu dețin amintiri să le doară.
Evitarea oglinzii-i un lucru firesc,
Orice poveste veche-i și amară.

Nu dețin amintiri să le doară.
Viața le pare fără de sfârșit.
Orice poveste veche-i și amară.
Ignoră că oglinzi le-am devenit,

Urmașe-ale lor, de ce nu, bunăoară...

Donald Justice**Pantumul mării depresii**

Viețile noastre au evitat tragedia din mers,
Pur și simplu mergând mai departe
La nesfârșit și c-un anume sens
Că și furtunile s-au dovedit deșarte.

Pur și simplu mergând mai departe
Bucurându-ne într-un chip desuet
Că și furtunile s-au dovedit deșarte.
Amănuntele? Nu pot să le repet.

Bucurându-ne într-un chip desuet
De sărbători, dar având și regrete.
Amănuntele? Nu pot să le repet.
Cântau în cor vecinele cochete.

De sărbători, dar având și regrete
Nimeni n-a declamat nici un vers.
Cântau în cor vecinele cochete,
De suferințe sufletul l-au șters.

Nimeni n-a declamat nici un vers,
Durerea și frica din noi se-nfruptau.
De suferințe sufletul l-au șters,
Povestea noastră nu vreau s-o redau.

Durerea și frica din noi se-nfruptau.
Lună pe prispă; multă sărăcie.
Povestea noastră nu vreau s-o redau,
Lumea din jur nu merită s-o știe.

Lună pe prispă; multă sărăcie.
Timpul trecea ca tras de lenei cai.
Lumea din jur nu merită s-o știe.
De noi tristețea se ținuse scai.

Timpul trecea ca tras de leneși cai.
Sfârșitu-și mocnea întrebările grele.
De noi tristețea se ținuse scai
Și-am avut, cred, și bune și rele.

Sfârșitu-și mocnea întrebările grele.
Oameni ca noi merg mereu mai departe
Și-am avut, cred, și bune și rele
Ca și-un noroc ocolitor de moarte.

De tot când poezia ne desparte.

Rachel Barenblat

Pantum

Un foc etern trebuie păstrat viu pe altar, nu afară. Lev.6:6

Îmbracă-te-ntâi într-o pânză de in,
Scoate din vatră cenușa afară.
Oprește-te și spală-te puțin,
Rufe curate-mbracă-a doua oară.

Scoate din vatră cenușa afară,
Săpuneste-te și spală-te iar ,
Rufe curate-mbracă-a doua oară,
E-o datorie să nu fii murdar.

Săpuneste-te și spală-te iar
Chiar de te afli în pustiu,
E-o datorie să nu fii murdar.
Focul păstrează-l veșnic viu.

Chiar de te afli în pustiu,
Lemne-s puține ca să faci surcele,

Focul păstrează-l veșnic viu
Sub licărul pâlpâitor de stele.

Lemne-s puține ca să faci surcele,
Să-ți fie neodihna ideal
Sub licărul pâlpâitor de stele
Aceasta ține strict de ritual.

Să-ți fie neodihna ideal,
Ci focurile mor la rândul lor.
Aceasta ține strict de ritual
Și apa intră-n joc pilduitor.

Ci focurile mor la rândul lor,
Nu și acela de la stâlpul sfânt
Și apa intră-n joc pilduitor
Și trestiișul murmură în vânt.

Etern e focul de la stâlpul sfânt
Ca farul ce-n tenebre bate,
Ca trestiișul murmurând în vânt
Pasu-i nesigur către libertate.

Ca farul ce-n tenebre bate
Învățătura Domnului e clară;
Pasu-i nesigur către libertate,
Fie-ți credința veșnic stâlp de pară.

Învățătura Domnului e clară.
Oprește-te și spală-te puțin.
Fie-ți credința veșnic stâlp de pară.
Îmbracă-te-ntâi într-o pânză de in.

Mark D. Hessman

Pantum 2

Mi-asum vrerea ta:
De-aș crede în tine,
M-ai putea ajuta
Îngropându-mă-n mine.

De-aș crede în tine
De aici m-aș muta
Îngropându-mă-n mine
Să plouă m-aș ruga.

De aici m-aș muta
În inima-ți unde
Să plouă m-aș ruga
Să mă dizolv în unde.

În inima-ți unde
Mi-asum vrerea ta
Să mă dizolv în unde
Să m-ajuti aș striga!

Frank Franklyn**Pantum**

Doar mâine-i zi de plâns , o știți,
 Din iubire și unde iubirea se-mparte.
 Supărați nu e bine să fiți.
 De vindecare-amândoi s-aveți parte.

Din iubire și unde iubirea se-mparte
 Neîndoielnic veți pricepe cum
 De vindecare-amândoi s-aveți parte
 Iubirea lăsând-o pe liberu-i drum.

Neîndoielnic veți pricepe cum
 Iubirea vă aduce bucurie,
 Iubirea lăsată pe liberu-i drum;
 Plantați în inimi numai armonie.

Iubirea vă aduce bucurie,
 Supărați nu e bine să fiți;
 Plantați în inimi numai armonie.
 Doar mâine-i zi de plâns, o știți!

Patricia Fagnoli**Pantum**

Niște viespi se târăsc pe fereastra murdară.
 Pânze de paingi spânzură de grinzi.
 Lumina sfântă-abia de se strecoară
 Ca-ntr-o capelă-n care eviți să mai descinzi.

Pânze de paingi spânzură de grinzi.
 Cu fratele-ntr-o noapte avui un vis comun
 Ca-ntr-o capelă-n care eviți să mai descinzi
 Un trup s-a-ntors la sânul pământului străbun.

Cu fratele-ntr-o noapte avui un vis comun:
 Parcă eram în podul copilăriei noastre.
 Un trup s-a-ntors la sânul pământului străbun.
 Secretul îl vom duce până mai sus de astre.

Parcă eram în podul copilăriei noastre.
 Lumina sfântă-n scânduri se infiltra, ușoară.
 Secretul îl vom duce până mai sus de astre.
 Niște viespi mor încet pe fereastra murdară.